

Hoekhuis Maasstraat/Markt

Dit zeer oude pand wordt reeds in 1699 genoemd, evenals de tegen de gevel aangebrachte zonnewijzer (zie Almanak 1978). Vroeger was dit hotel de Heemel, een van de meest gerenommeerde hotels van Weert.

Later was hier een groentewinkel in gevestigd en thans een fotobedrijf.

Jammer dat door verbouwing een gedeelte van de gevel er niet fraaier op is geworden.

Hotel Juliana, Wilhelminasingel 80

Bij de plaats van dit hotel stond tot in de Franse tijd het zusterklooster Nazareth. De zusters Penitenten-recollectinnen (een tak van de franciscaanse Derde Orde van religieuzen) van het

klooster Agnetendal bij Dommen hadden in 1662 te Weert toevlucht gezocht omdat hun in de door de (protestantse) Republiek in 1629 veroverde Meierij het leven werd zuur gemaakt. Aanvankelijk slechts opgezet als een refugiehuis, waarin men een toevluchtsoort kon vinden als het hoofdklooster bedreigd werd, ontwikkelde het zich aldaar onder bescherming van hun Nombor (= voogd) burgemeester Egidius of Gillis Straven tot een gewoon klooster, dat gebouwd werd op de zuidelijke hoek van de Beekstraat en de Wal, tegenwoordig Wilhelminasingel. Zoals men op 't kadastrale kaartje van 1820 kan zien lag het niet ter plaatse van het tegenwoordige hotel maar iets meer naar het oosten en kwam de kerk uit in de Beekstraat.

Daarvan restte nog de ingang in die straat met een nis, waarin een Mariabeeld, dat nu 'n plaats heeft

gevonden in het Jacob van Hornemuseum. In later jaren was er ook 'n meisjesschool en pensioonaat in gevestigd.

Nadat het klooster al in 1783 gevaar had gelopen, tengevolge van een decreet van keizer Joseph II, die alle "onnutte" kloosters wilde opheffen, werd het definitief opgeheven door de Fransen in 1797. De zusters vestigden zich toen weer in de Meierij, in de Bataafse Republiek, waar kort tevoren godsdienstvrijheid was afgekondigd. Hun klooster te Oirschot bestaat nog en zij hebben verschillende kunstschaten die zij uit Weert hebben meegenomen, o.a. portretten van Straven en zijn vrouw, de Weertse Catharina Wagemans en hun dochter Magdalena, die van 1674-1692 overste te Weert was.

Het Weertse klooster werd geconfisceerd en als domeingoed

verkocht. Er van resten nu nog alleen stukken van de zware tuinmuur bij de Royalbioscopen. Op de open plaats op de hoek van Singel en Beekstraat werd later een herenhuis gebouwd, dat vanaf 1892 bewoond werd door Lucien Dor, afkomstig uit Hoei, die in ± 1892 de Kempense Zinkmij, te Dorplein heeft gesticht.

Vanaf 1919 woonde er burgemeester Mr. Willem Kolkman, die gehuwd was met een dochter van Dor, Anne-Marie. Dor zelf vertrok toen naar Brussel.*)

Nadat Kolkman naar de latere Tiendschuur was vertrokken, kwam er Hubertus (Baerke) Bos-Aspers te wonen, die aan de Beekstraat een schilderswinkel vestigde, in de remises een werkplaats en aan de singel in de linker helft van het pand een café. In de rechter helft bevonden zich toen 2 woningen. Deze werden in

1940 resp. 1953 achtereenvolgens bij het café getrokken. In 1959 sloot zijn zoon Math de winkel en breidde het hotel uit tot het gehele gebouw met een achterbouw. Binnen is vooral bemerkenswaard een door Dor ingebouwde hal met fraaie trapleuningen. De lambrizing in de linker helft van het restaurant dateert uit dezelfde tijd.

* Kolkman had ook 'n aardig buitenhuis op Moesel, later bewoond door tuinder Palmen. Diens naam leeft nog voort in de Palmenhof ter plaatse.

